

Sygn. akt II K 192/16

2 Ds. 17.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Roman Chorab

Protokolant Judyta Kurmańska

po rozpoznaniu w dniu 23.08.2016 r., 04.11.2016 r., 20.12.2016 r., 07.02.2017r.

sprawy **M. M. (1)**

urodz. (...) w S.

syna J. i Ł. z d. W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 listopada 2015 roku w Ś. powiatu (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy m-ki V Golf o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik I badania godz. 18:05 – 0,85 mg/dm³, II badania godz. 18:20 – 0,85 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego M. M. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym iż przyjmuje, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości nie mniejszej niż 1,6 promila i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. M. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego M. M. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk. i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego M. M. (1) od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 192 /16

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

M. M. (1) w chwili obecnej jest 62– dwu letnim stałym mieszkańcem Ś. , powiatu (...) utrzymującym się z niewielkiej renty.

(dowód: dane osobowe oskarżonego M. M. (1) – k. 16 i k.111 v).

Wieczorem 9 listopada 2015 r. M. M. (1) w miejscu swojego zamieszkania spożywał alkohol w postaci wódki białej m-ki (...). Następnie około godz. 23:00 położył się spać. Następnego dnia w nieustalonych godzinach , niemniej jednak nie później niż do ok. godz. 16-17 również spożywał alkohol , nieustalonego rodzaju i w nieustalonej ilości. Następnie swoim samochodem m-ki (...) jechał ulicą (...) w Ś. Z.. w kierunku sklepu - dyskontu (...). Kierując wskazanym pojazdem , jechał zygzakiem , czasami zahaczając kołem o prawy krawężnik , nadto bez wyraźnego powodu włączał prawy kierunkowskaz pomimo , że nigdzie nie skręcał. Przejeżdżając tą ulicą minął idące , również w kierunku tego dyskontu E. W. (1) i M. M. (2). Obydwie piesze widząc taki sposób jazdy tego pojazdu zorientowały się , że kierujący nim M. M. (1) może być pod wpływem alkoholu. M. M. (1) , minął wskazane piesze , wjechał za zakręt i zniknął E. W. (1) i M. M. (2) z zasięgu wzroku. Niemniej jednak wyżej wymienione , w przeciagu nie dłużej jak ok. 5 minut , również doszły do sklepu (...) i zauważyły mijający je przed chwilą pojazd zaparkowany już na parkingu przed sklepem (...). Zauważyły również awanturującego i się i będącego pod wpływem alkoholu M. M. (1). Od razu zorientowały się , że to on jechał wskazanym (...), gdyż znały M. M. (1) i wiedziały , że takim właśnie samochodem porusza się on po Ś..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1)– k. 17- w części , k. 111 v – w części , zeznania świadków : E. W. (1) – k. 25 , k. 113v , M. M. (2) –k. 28, k. 112v-113 , K. N. –k. 53v-155v-156).

W tym samym czasie jak , E. W. (1) i M. M. (2) wchodziły już do dyskontu , przed wejściem do tego sklepu (...) awanturował się z znanym mu osobicie K. N.. Powodem tej awantury był fakt, że M. M. (1) zwrócił się do K. N. słowami wulgarnymi. Po niedługim czasie (kilku minut) M. M. (1) wszedł do dyskontu i będąc we wnętrzu usiłował , przed uiszczeniem zapłaty spożyć kolejny alkohol w postaci wódki. Uniemożliwiły mu to pracownicy dyskontu , a ponieważ M. M. (1) znowu zrobił się wulgarny i agresywny oraz z uwagi na informacje jednej z klientek sklepu , że M. M. (1) kierował samochodem będąc pijanym , na miejsce została wezwana Policja.

(dowód: zeznania świadków : E. W. (1) – k. 25 , k. 113v , M. M. (2) –k. 28, k. 112v-113 , K. N. –k. 53v ,155v-156, J. P. –k. 66 , k. 114v-115 , J. C. – k. 19 , k. 112v , M. W. –k. 136-137 ; notatka urzędowa – k. 1).

Po przybyciu na miejsce funkcjonariuszy policji w osobach K. S. (1) i A. T. , M. M. (1) został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , gdyż znajdował się pod widocznym wpływem alkoholu (chwiał się , czuć było alkohol z jego ust). Po badaniu okazało się , że jest on nietrzeźwy , a pytany przez funkcjonariuszy policji kiedy i jaki alkohol spożywał podawał kilka wersji zdarzeń.

(dowód: zeznania świadków : K. S. (1) –k. 32 , k. 113v -114, A. T. – k.56v , k. 114 ; notatka urzędowa – k. 1; protokół z przeprowadzonego badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2).

Na miejscu –parkingu dyskontu (...) funkcjonariusze policji sprawdzili zaparkowany samochód m-ki (...) o nr rej. (...) 40 należący do M. M. (1). Okazało się , że samochód ten nie jest zamknięty , a maska silnika była jeszcze ciepła. Następnie M. M. (1) został przez funkcjonariuszy policji przewieziony do szpitala celem pobrania krwi i zbadania jej na zawartość alkoholu. Sprawozdania z przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu etylowego w próbkach krwi dały odpowiednio wyniki: 1,9 % alkoholu etylowego , 1,8 % alkoholu etylowego i 1,6 % alkoholu etylowego.

(dowód: zeznania świadków : K. S. (1) –k. 32 , k. 113v -114, A. T. – k.56v , k. 114; notatka urzędowa – k. 1; protokoły z pobrania krwi – k. 45 , k. 47 , k. 49 ; protokoły ze s prawozdania z przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu etylowego w próbkach krwi – k. 44, k. 46 i k. 48).

Oskarżony M. M. (1) nie był w przeszłości karany sędownie za przestępstwa.

(dowód: zapytanie o karalność dotyczące osoby oskarżonego M. M. (1) – k. 10).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego M. M. (1) w postępowaniu przygotowawczym , przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i złożył wyjaśnienia.

W wyjaśnieniach tych podał , że poprzedniego dnia przed zatrzymaniem spożywał alkohol do godz. ok. 23, a następnie położył się spać. Następnego dnia nie pił żadnego alkoholu , tylko ok. godz. 11 zawiózł znajomą do kawiarni. Następnie wrócił do domu zając się chorą matką. Około godz. 17:00 pojechał ponownie do tej kawiarni zabierając pół litra wódki, żeby wypić ją ze znajomym. Z kawiarni pojechał do sklepu (...) położonego przy ul. (...) w Ś. Z.. Zaparkował samochód przed sklepem i udał się na skarpę do tego znajomego , który miał załatwić mu pracę. Znajomy ten jednak nie przyszedł w związku z czym wskazaną flaszkę wódki zaczął pić sam „z gwinta” ok. godz. 17:30. Nie wie ile wypił wódki ,bo urwał mu się film, pamięta tylko, że poszedł do (...). Nie wie co działo się w środku sklepu , bo zapamiętał tylko tyle , że zatrzymała go Policja. Podkreślił , że od 30 lat ma prawo jazdy i nigdy nie był karany, wnosił aby zatrzymać mu prawo jazdy na rok czasu , gdyż ma chorą matkę i musi wozić ją do szpitala i przychodni , a nie stać go na taksówkę (k. 24).

Bezpośrednio przed Sądem , przesłuchany w charakterze oskarżonego, M. M. (1) nie przyznał się z kolei do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i również złożył wyjaśnienia. Tym razem wyjaśnił jednak , że pod (...) przyjechał ok. godz. 15-16 dowiedział się o umierającej matce , miał spotkać się z kolegą , który jednak już nie żyje o imieniu D. i nieznanym nazwisku. Po zaparkowaniu samochodu usiadł na ławce i wypił pół litra wódki. Kolega jednak nie przeszedł , więc pół litra wypił sam i urwał mu się film. Później ponoć narozrabiał w (...) i tam wypił jeszcze ćwiartkę wódki , odzyskał świadomość jak przyjechała Policja o godz. 18 , on zaś pod (...) był od godz. 15. Zaprzeczył nadto treści wyjaśnień, które składał w postępowaniu przygotowawczym (k.111v – 112).

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego , a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego M. M. (1) należy wskazać, że te wyjaśnienie w całości co do istoty sprawy (jazdy samochodem w stanie nietrzeźwości) na wiarygodność nie zasługują.

Sąd doszedł do takiego przekonania, dokonując oceny wyjaśnień osk. M. M. (1) zarówno porównując jego same wyjaśnienia złożone na różnych etapach postępowania , jak i łącznie z oceną mocy dowodowej pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Pozostały zaś materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań bezpośrednich świadków zdarzenia , przede wszystkim E. W. (1) , jak i M. M. (2) , które widziały osk. M. M. (1) tuż przed tym jak zatrzymał on swój pojazd na parkingu przed dyskontem (...) pozwolił zakwestionować w całości wyjaśnienia złożone przez oskarżonego M. M. w ich istotnej części.

Z zeznań tych świadków bez żadnych wątpliwości wynika bowiem , że osobą wówczas kierującą samochodem m-ki (...) , a następnie zatrzymaną przez funkcjonariuszy policji był właśnie oskarżony M. M. (1). Podkreślenia wymaga fakt , że E. W. (1) , jak i M. M. (2) , po tym jak widziały jadący niewłaściwie samochód , po niedługim czasie ,nie więcej jak pięć minut , zauważyły właśnie osk. M. M. (1) szarpiącego się przed sklepem z K. N.. K. N. również kategorycznie i konsekwentnie wskazywał , że wówczas to M. M. (1) był mocno nietrzeźwy. W związku z czym nie są możliwe do przyjęcia wyjaśnienia osk. M. M. jakoby przyjechał pod (...) trzeźwy i tam dopiero spożywał alkohol w postaci wypicia pół litra wódki , skoro wyżej wymienione E. W. i M. M. widziały go jadącego samochodem , a po pięciu minut już szarpał się on ze wskazanym K. N. będąc mocno pijanym. Jest zatem nie możliwe aby w ciągu tych zaledwie 5 –ciu minut , osk. M. M. (1) wjechał na parking pod sklepem (...), zdążył wypić pół litera wódki , dojść do wejścia do sklepu i jeszcze poszarpać się z K. N.. To oczywiście oznacza , że przyjeżdżając do sklepu (...) był już w stanie nietrzeźwości.

Nadto żadna z osób z personelu sklepu , a to J. P. , J. C. , M. W. nie potwierdziły aby na terenie sklepu (...) spożywał jakikolwiek alkohol. Wprawdzie próbował to zrobić , ale zostało mu to skutecznie uniemożliwione , co zresztą spowodowało u M. M. (1) kolejny wybuch agresji.

Reasumując, zatem powyżej przedstawione dowody, bez żadnej wątpliwości należy wskazać, że osk. M. M. (1) w czasie (okresie) kiedy zaparkował swój samochód na parkingu sklepu (...), do czasu zatrzymania go przez Policję nie spożywał żadnego alkoholu.

Zdaniem Sądu zeznania powyżej wskazanych osób, przesłuchanych w charakterze świadków zasługują na obdarzenie ich wiarygodnością. Żadna z tych osób nie jest bowiem członkiem rodziny osk. M. M. (1), a zatem nie miała jakichkolwiek powodów aby zeznawać na jego korzyść czy niekorzyść. Ponadto zeznania wyżej wymienionych osób są pełne, logiczne i jasne, a nadto wzajemnie się ze sobą uzupełniają i potwierdzają tworząc jedną logiczną całość zdarzenia.

W kontekście, tego że osk. M. M. (1) po godz. 17 jechał nietrzeźwy samochodem, zasługują na wiarygodność także zeznania świadka I. D., która twierdziła, że M. M. (1) był u niej w kawiarni o godz. 16:00 i po pięciu minutach gdzieś pojechał, uprzednio zakupiwszy pół litra wódki. W kontekście tych zeznań oczywistym jest, że w czasie tej właśnie godziny osk. M. M. bez problemu mógł wypić tą wódkę i właśnie po godz. 17-tej poruszać się w stanie nietrzeźwości samochodem. Tym bardziej niewiarygodne są w kontekście zeznania świadka I. D., wyjaśnienia osk. M. M. złożone przed Sądem, że już około godz. 15-tej był pod (...) i spożywał alkohol, skoro jeszcze o 16-tej, jak twierdziła I. D. był u niej w kawiarni i był trzeźwy.

Tak samo należy ocenić zeznania świadka K. S. (2), gdyż rzeczywiście świadek ten ok. godz. 16-tej mógł widzieć jeszcze osk. M. M. (1) jeszcze trzeźwego.

Sąd nie znalazł, również żadnych podstaw aby zakwestionować zeznania przesłuchanych w charakterze świadków funkcjonariuszy policji w osobach K. S. (1) i A. T..

Nadto i pozostały materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie mógł w ocenie Sądu przemawiać za wiarygodnością wyjaśnień oskarżonego M. M. (1), a z drugiej strony poddać chociażby pod wątpliwość dowody omówione powyżej przez Sąd i które to dowody Sąd obdarzył wiarą.

Nie ma też zdaniem, Sądu żadnych podstaw aby kwestionować pisemną, czy też ustną opinię biegłego z zakresu medycyny w osobie biegłego W. D., w tym zakresie, że jej wnioski potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1), że spożywał on alkohol już po tym jak podjechał na parking (...) swoim samochodem. Jeszcze raz należy bowiem podkreślić, że M. M. (1) absolutnie nie miał na tyle czasu, ani możliwości aby wypić w tym czasie (2-3 minuty) „pół litra wódki”.

Nie sposób również, nie zauważyć, że sam oskarżony M. M. (1) składając dwukrotnie swoje wyjaśnienia złożył je w sposób diametralnie różny. Najpierw mówił, że się przyznaje do zarzucanego czynu, że dzień wcześniej spożywał alkohol, że pod (...) podjechał ok. godz. 17. Tymczasem przed Sądem, twierdził, że pod (...) był już ok. godz. 15-tej. Zupełnie niewiarygodne są też jego tłumaczenia, że wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym to wymyślił (zasugerował) ich treść przesłuchujący go funkcjonariusz policji, a osk. M. M. (1) musiał je podpisać.

Dokonując zatem całościowej oceny materiału dowodowego, należy stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1) co do istoty sprawy, są całkowicie niewiarygodne, zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy i omówiony powyżej wskazuje jednoznacznie, że oskarżony ten dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Należy zatem wskazać, że oskarżony M. M. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk. w ten sposób, że :

w dniu 10 listopada 2015 roku w Ś. powiatu (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki (...) o nr rej. (...) 40 znajdując się w stanie nietrzeźwości nie mniejszej niż 1,6 promila we krwi.

W ocenie Sądu żadnej wątpliwości nie może budzić, kwalifikacja prawna zarzucanego osk. M. M. (1) przestępstwa. Nie sposób kwestionować bowiem faktu, że M. M. (1) kierował przedmiotowym samochodem i znajdował się w

stanie nietrzeźwości , skoro wykazało to trzykrotne badanie urządzeniem do wykrywania alkoholu w wydychanym powietrzu , a co najistotniejsze również trzykrotne badanie krwi osk. M. M. (1) , pobranej od niego po zdarzeniu. Sąd przyjął stężenie alkoholu w organizmie osk. M. M. (1) jako nie mniejsze niż 1,6 promila mając na względzie treść opinii biegłego z zakresu medycyny W. D..

Według bowiem tej opinii najbardziej wiarygodne zawartości alkoholu w organizmie podają bowiem badania krwi , skoro zatem tak , Sąd przyjął najkorzystniejsze (najniższe) dla oskarżonego stężenie tego alkoholu we krwi , które wynosiło 1,6 promila alkoholu. Wskazane zaś stężenie alkoholu w jego organizmie w stopniu znacznym przekraczało dopuszczalne normy. Stanem bowiem nietrzeźwości w rozumieniu przepisu art. 178a § 1 kk. (w powiązaniu z art. 115 § 16 kk.) jest zawartość alkoholu we krwi przekraczająca 0,5 promila. Tymczasem osk. M. M. (1) wskazaną normę przekroczył ponad trzykrotnie. Oczywiście przy tym jest , że samochodem poruszał się po drodze publicznej.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – M. M. (1). W ocenie Sądu do okoliczności obciążających należało zaliczyć znaczne stężenie alkoholu w jego organizmie.

Za jedyną zaś okolicznością łagodzącą o ocenie Sądu należało uznać to, że oskarżony M. M. (1) w przeszłości nie był karany sądownie za przestępstwo.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk. , Sąd uznał , że wymierzenie oskarżonemu M. M. (1) na podstawie art. 178a § 1 kk. kary czterech miesięcy pozbawienia wolności , jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego M. M. (1) rolę wychowawczą i zapobiegawczą , czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej.

Na podstawie przepisów art. 69 § 1 i 2 kk. i art. 70 § 1 kk. , Sąd wykonanie orzeczonej oskarżonemu M. M. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący lat dwa. W ocenie Sądu oskarżony ten zasługuje na obdarzenie go zaufaniem i skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, gdyż w przeszłości nie był on karany sądownie. Zdaniem zatem Sądu , nawet kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni swoje wszystkie cele zarówno prewencji ogólnej jak i szczególnej , oraz zapobiegnie popełnieniu przestępstwa w przyszłości.

Sąd oczywiście rozważał wymierzenie osk. M. M. (1) innej kary wolnościowej , ale uznał takie orzeczenia za niestosowne.

Jeśli bowiem chodzi o karę ograniczenia wolności w ramach której osk. M. M. miałby wykonywać prace społecznie użyteczne i nieodpłatne , byłoby to nie stosowne , jeśli zważyć , że osk. M. M. ma 62 lata i jest rencistą. Natomiast kara grzywny była wykluczona , skoro osk. M. M. utrzymuje się tylko z niewielkiej renty a nadto musi uiścić świadczenie pieniężne - 5.000 zł.

Na podstawie art. 42 § 2 kk. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. M. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat. Z jednej bowiem strony , orzeczenie takiego środka karnego było obligatoryjne , z drugiej zaś , orzeczony zakaz jest najkrótszym z możliwych , które to Sąd był zobligowany orzec.

Na podstawie art. 43a § 2 kk. , Sąd orzekł od oskarżonego M. M. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych. Zarówno samo zasądzenie przedmiotowego świadczenia , jak i jego wysokość w kwocie owych 5.000 złotych były obligatoryjne.

Mając na uwadze fakt , że osk. M. M. (1) utrzymuje się z niskiej renty , nie posiada majątku o znacznej wartości , Sąd na podstawie przepisów zacytowanych w pkt. V części skazującej wyroku , zwolnił oskarżonego M. M. (1) od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i wymierzył mu opłaty.